

1999. évi XI. törvény

a Magyar Köztársaság és Írország között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén Dublinban, 1995. április 25-én aláírt Egyezmény kihirdetéséről

1. § Az Országgyűlés a Magyar Köztársaság és Írország között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén Dublinban, 1995. április 25-én aláírt Egyezményt e törvénnyel kihirdeti. (Az Egyezmény megerősítéséről szóló jegyzékváltás 1996. december 5-én megtörtént, és az Egyezmény 1996. december 5-én hatályba lépett.)
2. § Az Egyezmény hivatalos magyar nyelvű szövege a következő:

„Egyezmény a Magyar Köztársaság és Írország között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén

A Magyar Köztársaság és Írország,
attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén, és hogy kapcsolataikat továbbfejlessék és elősegítsék,
megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Az Egyezmény azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai egységei vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.
2. Jövedelemadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, illetve a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy az ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat.
3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:
 - a) a Magyar Köztársaságban:
 - (i) a magánszemélyek jövedelemadója,
 - (ii) a társasági adó(a továbbiakban: magyar adó);
 - b) Írországban:
 - (i) a jövedelemadó,
 - (ii) a társasági adó,
 - (iii) a tőkenyereség utáni adó („capital gains tax”)(a továbbiakban: ír adó).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a hatályban lévő adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:
- a) a „Magyarország” kifejezés, földrajzi értelemben használva, a Magyar Köztársaság területét jelenti;
 - b) az „Írország” kifejezés magában foglalja Írország parti vizein kívüli minden olyan területet, amely a nemzetközi joggal összhangban Írországnak a kontinentális talapzatra vonatkozó jogszabályai értelmében olyan területnek minősül vagy ezután minősülhet, amelyen belül a tengerfenék és az altalaj, valamint ezek természeti erőforrásai tekintetében Írország jogokat gyakorolhat;
 - c) a „Szerződő Állam”, az „egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” kifejezés Magyarországot vagy Írországot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően; a „Szerződő Államok” kifejezés Magyarországot és Írországot jelenti;
 - d) a „személy” kifejezés magában foglalja a magánszemélyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;
 - e) a „társaság” kifejezés jogi személyeket vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személynek tekintendők;
 - f) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását jelentik;
 - g) az „állampolgár” kifejezés a következőket jelenti:
 - (i) Magyarország tekintetében minden olyan magánszemélyt, aki magyar állampolgársággal rendelkezik és minden olyan jogi személyt, társulást vagy egyesülést, amely ezt a jogállását a Magyarországon hatályban lévő jogszabályokból nyeri,
 - (ii) Írország tekintetében Írország bármely állampolgárát és minden olyan jogi személyt, egyesülést vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását Írországban hatályos jogszabályokból nyeri;
 - h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Államban tényleges üzletvezetési hellyel rendelkező vállalkozás által üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű igénybevételével végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajó, légi jármű vagy a közúti szállító jármű kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között közlekedik;
 - i) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőket jelenti:
 - (i) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét,
 - (ii) Írország esetében a bevételi főbiztosokat (the Revenue Commissioners) vagy meghatalmazott képviselőiket.
2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek - amennyiben a szövegösszefüggés mást nem kíván - olyan jelentésük van, mint amit ennek az Államnak a jogszabályaiban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az egyik Szerződő Államban „belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint ott lakóhelye, székhelye, tartózkodási helye, üzletvezetési helye vagy bármilyen más hasonló ismérv alapján adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az Államban kizárólag az ebben az Államban lévő forrásokból származó jövedelem alapján adókötelesek.
2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:
- a) abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét részben vagy egészben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyárat,

e) a műhelyt,

f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. Az építési terület, az építkezési, szerelési vagy berendezési munkálatok csak akkor képeznek telephelyet, ha a munka 12 hónapnál tovább tart.

4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem tekintendők „telephelynek”:

a) az olyan berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azt egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat és árukat vásároljanak, vagy információt szerezzenek;

e) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az a)-e) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen tevékenységek kombinációjából adódó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1-2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezései alkalmazandók - egy vállalkozás érdekében tevékenykedik, és felhatalmazása van, amellyel rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében az egyik Szerződő Államban szerződéseket kössön, akkor ez a vállalkozás olyan vállalkozásnak tekintendő, amelynek telephelye van ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyeket ez a személy a vállalkozás érdekében végez, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége azokra a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé azon bekezdés rendelkezései értelmében.

6. Egy vállalkozás nem tekintendő telephellyel bírónak az egyik Szerződő Államban csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingtalan vagyontól származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) élvez, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyekben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdasági és erdőszeti üzemekben használatos berendezéseket és az állatállományt, valamint az olyan jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéért járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot. Hajók, légi járművek és közúti szállító járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései kiterjednek az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy bármilyen más felhasználási formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései kiterjednek a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a tevékenységét a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben a nyereség ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása üzleti tevékenységet fejt ki a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján, akkor mindkét Szerződő Államban olyan nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha teljesen önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló körülmények között, önálló üzleti kapcsolatot fenntartva azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók azok a költségek, amelyek a telephely működésével kapcsolatban merültek fel, beleértve az üzletvezetési és az általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam az adóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás módszerével állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelem- vagy nyereségtételeket tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, e cikk rendelkezései nem érintik azoknak a cikkeknek a rendelkezéseit.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

1. A hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

2. Ha egy hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy hajón van, úgy e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben a hajó hazai kikötője található, vagy ha nincs ilyen hazai kikötő, akkor abban a Szerződő Államban, amelyikben a hajó üzemeltetője belföldi illetőségű.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származó nyereségre is.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek, és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen Állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá - és adóztat meg ennek megfelelően - amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik Államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amely az elsőként említett Állam vállalkozása elért volna, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ennek a másik Államnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai, szükség esetén, tanácskozni fognak egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor ez az osztalék abban a Szerződő Államban és annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5%-át, ha az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 10%-a a haszonhúzó közvetlen tulajdonában van;

b) az osztalék bruttó összegének 15%-át minden más esetben.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását arra a nyereségre vonatkozóan, amelyből az osztalékot fizetik.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.

3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből vagy egyéb jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet jelent, és magában foglal minden részvényből származó jövedelemmel hasonlatos jövedelmet vagy felosztást annak a Szerződő Államnak az adójoga szerint, amelyben az osztalékot vagy jövedelmet fizető vagy felosztást végző társaság belföldi illetőségű.

4. Az 1-2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy ebben a másik Államban lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyereségére megállapított adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható, ha ez a belföldi személy a kamat hasznhúzója.

2. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat, valamint minden pénzkölcsönzésből származó jövedelemhez hasonló egyéb jövedelmet annak az Államnak a jogszabályai szerint, amelyben a jövedelem keletkezik, de nem foglalja magában azokat a jövedelmeket, amelyeket a 10. Cikk osztalékként kezel. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni bírságok nem tekintendők kamatnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást üz ebben a másik Államban, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

4. Ha a kamatot a fizető személy és a kamat hasznhúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható, ha ez a belföldi illetőségű személy a jogdíj hasznhúzója.

2. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés minden olyan jellegű térítést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások felhasználásának vagy felhasználási jogának ellenértékeként fizetnek ki (beleértve a mozgóképfilm- és egyéb film, a hangszalagra történő felvételt, a rádiós vagy televíziós közvetítésre szolgáló egyéb eszközöket, valamint az egyéb sokszorosító és átviteli eszközöket), mindenfajta szabadalmat, védjegyet, ipari mintát vagy modellt, tervet, titkos formulát vagy eljárást, valamint az ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért kapott térítést.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója üzleti tevékenységet folytat ott lévő telephelye révén abban a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást üz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

4. Ha a kifizető és a jogdíj hasznhúzója közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege ahhoz a használatához, joghoz vagy információhoz viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

Tőkenyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy másik Szerződő Államban fekvő, a 6. Cikkben meghatározott ingatlanának elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az olyan társaság, egyéb jogi személy vagy társulás részvényeinek, jogainak vagy egyéb érdekeltiségének elidegenítéséből származó nyereség, melynek eszközei döntően az egyik Szerződő Államban lévő ingatlan tulajdonból, illetve az ahhoz fűződő jogokból állnak, vagy az olyan társaság részvényeiből származó nyereség, melynek eszközei döntően valamely államban lévő ilyen ingatlan vagyontól vagy az ahhoz fűződő jogokból állnak, az ingatlan fekvése szerinti Államban adóztatható.

3. A második bekezdésben nem említett egyéb olyan nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyon, valamint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás gyakorlása céljára rendelkezésre álló ingó vagyontárgy elidegenítéséből származik, ebben a másik Államban adóztatható, beleértve az ilyen telephelynek (akár a vállalkozással együttesen, akár attól függetlenül történő) vagy az ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből származó nyereséget is.

4. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók, légi járművek és közúti szállító járművek, valamint az ilyen hajók, légi járművek és közúti szállító járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyontárgyak elidegenítéséből származó nyereség csak abban a szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzemeltetésének helye van.

5. Az előző bekezdésekben említett vagyontárgyakon kívüli vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy egyéb önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a tevékenység végzésére a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázis áll rendelkezésre. Ha ilyen állandó bázissal rendelkezik, jövedelme a másik Szerződő Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben ennek az állandó bázisnak tudható be.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önálló tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési és oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, jogászok, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18-19. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló munkára tekintettel kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkavégzés a másik Szerződő Államban történik. Amennyiben a munkát ott végzik, az abból származó díjazás ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett Államban adóztatható, amennyiben

a) a kedvezményezett egyfolytában vagy megszakításokkal nem tölt 183 napnál hosszabb időszakot az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármilyen 12 hónapos időtartamon belül a másik Államban, és

b) a díjazást olyan munkáltató fizeti, vagy olyan munkáltató nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban, és

c) a díjazást nem a munkáltatónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű fedélzetén végzett nem önálló munkára tekintettel kapott díjazás abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzemeltetésének helye van.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló testületének tagjaként kap, ebben a másik Államban adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14-15. Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, úgymint színpadi, film-, rádiós vagy televíziós művészként, zenészként vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségben kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztható.

2. Amennyiben az előadóművész vagy sportoló ilyen minőségben személyesen kifejtett tevékenységével kapcsolatos jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, akkor ez a jövedelem a 7., 14-15. Cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, ha ez a személy az előadóművész vagy sportoló közvetlen vagy közvetett ellenőrzése alatt áll.

3. Tekintet nélkül e cikk 1-2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem adómentes abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, ha ezt a tevékenységet jelentős részben ennek az Államnak vagy a másik Államnak a közpénzeiből támogatják, vagy a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás keretében fejtik ki. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben a művész vagy sportoló belföldi illetőségű.

18. Cikk

Nyugdíjak és évjáradékok

1. A 19. Cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek korábbi nem önálló munkára tekintettel, valamint az ilyen belföldi illetőségű személynek fizetett évjáradék csak ebben az Államban adóztható.

2. Az „évjáradék” kifejezés egy életen keresztül, illetve megállapított vagy megállapítható időtartamra, rendszeresen, meghatározott időközönként fizetendő meghatározott összeget jelent, amelyet pénz vagy pénzzel bíró érték teljes és megfelelő ellenértékéért járó fizetési kötelezettség keretében fizetnek.

19. Cikk

Közzolgálat

1. *a)* Az olyan nem nyugdíj jellegű díjazás, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, egységének vagy helyi hatóságainak teljesített közigazgatási jellegű feladatok ellátásával, csak ebben a Szerződő Államban adóztható.

b) Ez a díjazás azonban csak a másik Szerződő Államban adóztható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették, és a magánszemély ebben az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

(i) ennek az Államnak az állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából lett ebben az Államban belföldi illetőségű.

2. *a)* Minden olyan nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége, vagy helyi hatósága fizet ki, vagy az általuk létrehozott alapokból fizetnek ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, politikai egységeinek vagy hatóságainak teljesített közigazgatási jellegű feladatok ellátásával, csak ebben az Államban adóztható.

b) Az ilyen nyugdíj azonban csak a másik Szerződő Államban adóztható, ha a magánszemély ebben a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, és ennek az Államnak állampolgára is.

3. A 15-16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az olyan díjazásokra és nyugdíjakra, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai egysége vagy helyi hatóságai által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetnek ki.

20. Cikk

Tanulók

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanulók, ipari és kereskedelmi tanulók vagy gyakornokok kapnak ellátásukra vagy tanulmányi célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az Államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az Államon kívüli forrásokból származnak.

21. Cikk

Tanárok

1. Az a tanár, aki kizárólag abból a célból utazik két évet meg nem haladó időtartamra az egyik Szerződő Államba, hogy tanítson vagy felsőfokú tanulmányokat (beleértve a kutatást) folytasson egyetemen, főiskolán, más elismert kutatóintézetben vagy egyéb felsőoktatási intézményben ebben a Szerződő Államban, és aki közvetlenül elutazása előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt, adómentességet élvez az elsőként említett Szerződő Államban minden olyan díjazás tekintetében, amelyet ilyen oktatói vagy kutatói tevékenységéért kap, az ebbe a Szerződő Államba ilyen célból tett első utazásának időpontjától számított két évet meg nem haladó időszakban.

2. E cikk fenti rendelkezései nem terjednek ki arra a díjazásra, amelyet a tanár kutatómunkáért kap, ha a vállalt kutatás elsősorban meghatározott személy vagy személyek magánérdekét szolgálja.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol keletkeznek is, csak ebben az Államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem terjednek ki a 6. Cikk 2. bekezdésben meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, amennyiben az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amelynek alapján a jövedelmet kifizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyen esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

23. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

1. Magyarországon a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban Írországból adóztatható, Magyarország a b)-c) pontban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adózás alól;

b) amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételt élvez, amelyek a 10. Cikk rendelkezéseivel összhangban Írországból adóztathatók, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik az Írországból megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely az Írországból származó ilyen jövedelemtétélekre esik;

c) az Írországból belföldi illetőségű társaság által a Magyarországon belföldi illetőségű társaságnak kifizetett osztalék olyan mértékben mentes a magyar adó alól, amilyen mértékben mentes lenne, ha mindkét társaság magyarországi illetőségű lenne.

2. Az Írországon kívüli területeken fizetendő adónak az ír adóval szembeni beszámításának megengedéséről szóló írországi jogszabályok rendelkezéseinek fenntartásával (ami nem érinti ezek általános elvét):

a) a Magyarországon belüli forrásokból származó nyereség vagy jövedelem utáni, a magyarországi jogszabályok értelmében és az Egyezmennyel összhangban akár közvetlenül, akár levonással fizetendő magyar adó (kivéve az osztalék esetében az azon nyereség után fizetendő adót, amelyből az osztalékot fizetik) beszámítható minden olyan ír adóba, melyet ugyanarra a nyereségre vagy jövedelemre vonatkozóan számítanak ki, mint amelyre vonatkozóan a magyar adót kiszámítják;

b) abban az esetben, ha az osztalékot magyarországi illetőségű társaság fizeti egy olyan írországi illetőségű társaságnak, amelyik közvetlenül vagy közvetve az osztalékot fizető társaság szavazati jogainak legalább 10%-át ellenőrzi, a beszámításnál figyelembe kell venni [az e bekezdés a) alpontjának rendelkezései értelmében beszámítandó bármely magyar adón felül] azt a magyar adót, amelyet a társaság azon nyereség után fizet, amelyből az ilyen osztalékot fizetik.

3. E cikk 1-2. bekezdésének alkalmazásában az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy tulajdonában lévő olyan nyereség, jövedelem és tőkenyereség, amely az Egyezményvel összhangban a másik Szerződő Államban adóztatható, ebben a másik Szerződő Államban lévő forrásból származónak tekintendő.

4. Ha ezen Egyezmény bármelyik rendelkezésével összhangban az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem mentesül az adó alól ebben az Államban, ez az Állam mindazonáltal az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

5. Ha az Egyezmény bármely rendelkezése értelmében valamely jövedelmet vagy nyereséget részben vagy egészben mentesítenek az adózás alól az egyik Szerződő Államban, és a másik Szerződő Állam hatályos jogszabályai szerint a magánszemély az említett jövedelem vagy nyereség tekintetében csak azon összeg erejéig adóköteles, amelyet ebbe a másik Államba átutaltak, vagy ebben az Államban megkaptak, és nem az előbbieket teljes összegének erejéig, akkor az Egyezmény értelmében az elsőként említett Államban megengedendő mentesítés, a jövedelemnek vagy nyereségnek csak arra részére vonatkozik, amelyet ebben a másik Államban megkaptak vagy oda átutaltak.

24. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vehetők a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Állam állampolgárai hasonló körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, az 1. Cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adóztatható kedvezőtlenebbül ebben a másik Szerződő Államban, mint e másik Szerződő Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásai. Ez a rendelkezés nem értelmezendő oly módon, mintha az egyik Szerződő Állam kötelese lenne a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára polgári jogállásuk vagy családi kötelezettségeik alapján bármilyen olyan személyi kedvezményt, mentességet vagy levonást biztosítani az adózás területén, mint amilyeneket a saját területén belföldi illetőségű személyeknek biztosít.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat, jogdíj és más költség az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha ezeket az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személynek fizették volna, kivéve, ha a 9. Cikk 1. bekezdésében, a 11. Cikk 4. bekezdésében vagy a 12. Cikk 4. bekezdésében szereplő rendelkezések alkalmazandók.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vehetők az elsőként említett Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. Tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire, e cikk rendelkezései bármilyen fajtájú és elnevezésű adóra alkalmazandók.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedése olyan adózást eredményez vagy eredményezhet a későbbiekben számára, amely nincs összhangban az Egyezmény rendelkezéseivel, az illető Állam belső jogszabályaiban biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül az ügyet annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé terjesztheti, amelyikben belföldi illetőségű, vagy ha ügyére a 24. Cikk 1. bekezdése vonatkozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé,

amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban nem lévő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított 3 éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Tanácskozhatnak továbbá egymással annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések szellemében létrehozandó megállapodás elérése céljából közvetlenül érintkezhetnek egymással.

26. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai megadják egymás számára azt a tájékoztatást, amely az Egyezmény rendelkezéseinek vagy a Szerződő Államokban az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához szükséges, amennyiben az ezek szerinti adózás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Állam a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kezeli, mint ennek az Államnak a belső jogszabályai szerint megszerzett információt, és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) előtt fed fel, amelyek az Egyezmény hatálya alá tartozó adók kivetésével vagy beszedésével, azok érvényesítésével és a velük kapcsolatos peres eljárással vagy a jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. A tájékoztatást nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban nyilvánosságra hozhatják.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők oly módon, mintha valamelyik Szerződő Államot köteleznék:

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;

b) olyan információ átadására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan információ átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, szakmai eljárást vagy olyan információt fedne fel, amely a közrendbe (ordre public) ütközne.

27. Cikk

Diplomáciai képviselők és konzuli tisztségviselők

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai képviselőket és a konzuli tisztségviselőket a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

28. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Felek értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény a későbbi értesítés időpontjában lép hatályba, és rendelkezései alkalmazandók:

a) Magyarországon:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre,

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy onnan kezdődő bármely adózási évre vethetők ki;

b) Írországbán:

- (i) a jövedelemadó és a tőkenyereségadó tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének dátumát követő év áprilisának hatodik napján vagy az után kezdődő bármely adókimutatási évre vonatkozóan,
- (ii) a társasági adó tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő év januárjának első napján vagy azután kezdődő bármely pénzügyi évre vonatkozóan.

29. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam az Egyezmény hatálybalépésének időpontjától számított öt év után bármikor felmondhatja, feltéve, hogy az erről szóló értesítést legalább hat hónappal megelőzően diplomáciai úton eljuttatja.

Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

a) Magyarországon:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény felmondásának évét követő első naptári év január 1-jén; vagy azt követően keletkezett jövedelmekre,

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az Egyezmény felmondásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra vonatkozóan;

b) Írországbán:

(i) a jövedelemadó és a tőkenyereségadó tekintetében az említett felmondási értesítésben meghatározott időtartam lejártának időpontját követő év áprilisának hatodik napján vagy az után kezdődő bármely adókimutatási évre vonatkozóan,

(ii) a társasági adó tekintetében az említett felmondási értesítésben meghatározott időtartam lejártának időpontját követő év január első napján vagy azután kezdődő bármely pénzügyi évre vonatkozóan.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két eredeti példányban, Dublinban, 1995. április hó 25. napján, magyar és angol nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles.

A Magyar Köztársaság
nevében

Írország
nevében

Jegyzőkönyv

A mai napon, a Magyar Köztársaság és Írország között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadó területén szóló Egyezmény aláírásakor az alulírottak megállapodtak a következő rendelkezésben, amely az Egyezmény szerves részét képezi:

A 23. Cikk 1. c) bekezdésével kapcsolatosan megállapítást nyert, hogy abban az esetben, ha a Magyar Köztársaság bármilyen adót vet ki a magyarországi illetőségű társaságok által kapott osztaléokra, a Szerződő Államok Kormányai tárgyalásokat kezdenek, hogy új rendelkezéseket hozzanak az írországi forrásokból származó osztalék kettős adóztatásának elkerülése érdekében.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak a Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült két eredeti példányban, Dublinban, 1995. április hó 25. napján, magyar és angol nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles.

A Magyar Köztársaság
nevében

Írország
nevében”

3. § Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit azonban Magyarországon az Egyezmény 28. Cikk 2. bekezdés a) (i) pontja alá eső adók tekintetében 1997. január 1-jén vagy az azt követően keletkezett jövedelmekre, a 28. Cikk 2. bekezdés a) (ii) pontja alá eső adók tekintetében 1997. január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adózási évre kivethető adókra kell alkalmazni. A törvény rendelkezéseit Írországbán az Egyezmény 28. Cikk 2. bekezdés b) (i) pontja alá tartozó adók tekintetében 1997. április 6-án vagy azután kezdődő bármely adókimutatási évre, a 28. Cikk 2. bekezdés b) (ii) pontja alá tartozó adók tekintetében 1997. január 1-jén vagy azután kezdődő bármely pénzügyi évre kell alkalmazni.